

**LIGJ**  
**Nr.10 255, datë 25.3.2010**

**PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË KONVENTËN E KONFERENCËS  
SË HAGËS “PËR MARRJEN E PROVAVE JASHTË SHTETIT NË ÇËSHTJET CIVILE OSE  
TREGTARE”**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

**KUVENDI**  
**I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

**VENDOSI:**

**Neni 1**

Republika e Shqipërisë aderon në konventën e Konferencës së Hagës “Për marrjen e provave jashtë shtetit në çështjet civile ose tregtare”, hyrë në fuqi më 7.10.1972, me rezervat dhe deklaratimet e parashikuara në këtë ligj.

**Neni 2**

Në përputhje me paragrafin e parë të nenit 33 të konventës, Republika e Shqipërisë rezervon të drejtën të pranojë për shqyrtim ato letërkërkesa, të cilat hartohen në gjuhën shqipe, ose janë të shoqëruara me përkthimin zyrtar në gjuhën shqipe.

**Neni 3**

Në përputhje me shkronjën “c” të nenit 35 të konventës, Republika e Shqipërisë deklaron se nuk do të ekzekutojë letërkërkesat e lëshuara, me qëllim marrjen e dokumenteve para shqyrtimit gjyqësor, siç njihet në vendet e së drejtës anglo-saksone (*Common Law*).

**Neni 4**

Autoritet qendror, në kuptim të nenit 2 të konventës, është Ministria e Drejtësisë e Republikës së Shqipërisë.

**Neni 5**

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.6499, datë 12.4.2010 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,  
Bamir Topi**

## **PËRMBLEDHJE E PRANIMEVE TË ADERIMEVE**

(Në marrëdhëniet ndërmjet shteteve kontraktuese, kjo Konventë zëvendëson nenet 8 deri 16 të konventave mbi procedurën civile të vitit 1905 dhe 1954)

## **KONVENTA PËR MARRJEN E PROVAVE JASHTË SHTETIT NË ÇËSHTJET CIVILE OSE TREGTARE**

(Nënshkruar më 18 mars 1970)

Shtetet nënshkruese të kësaj Konvente,

*Me dëshirën* për të lehtësuar transmetimin dhe ekzekutimin e kërkesave dhe përshtatjen e mëtejshme të metodave të ndryshme që ata përdorin për këtë qëllim,

*Me dëshirën* për të përmirësuar bashkëpunimin gjyqësor në çështjet civile ose tregtare,

*Kanë vendosur* të nënshkruajnë një Konventë për këtë qëllim dhe kanë rënë dakord për dispozitat e mëposhtme.

### **KAPITULLI I LETËRKËRKESAT**

#### **Neni 1**

Në çështjet civile ose tregtare, një autoritet gjyqësor i një shteti kontraktues, në përputhje me dispozitat e ligjit të atij shteti, mund t'i kërkojë autoritetit kompetent të një shteti tjetër kontraktues, me anë të një letërkërkesë, të marrë prova ose të kryejë ndonjë veprim tjetër gjyqësor.

Një letër nuk përdoret për të marrë prova të cilat nuk synohen të përdoren në procedime gjyqësore, të filluara ose të parashikuara.

Shprehja “veprim tjetër gjyqësor” nuk mbulon dorëzimin e dokumenteve gjyqësore ose fillimin e një procesi me anë të të cilit janë ekzekutuar ose zbatuar vendimet ose urdhrat, ose urdhra për masa të përkohshme ose mbrojtëse.

#### **Neni 2**

Një shtet kontraktues cakton një autoritet qendror që pranon të marrë letërkërkesa që vijnë nga një autoritet gjyqësor i një shteti tjetër kontraktues dhe t'ia transmetojë ato për ekzekutim autoritetit kompetent. Çdo shtet organizon autoritetin qendror në përputhje me ligjin e vet.

Letrat i dërgohen autoritetit qendror të shtetit të ekzekutimit pa u transmetuar përmes ndonjë autoriteti tjetër të atij shteti.

#### **Neni 3**

Një letërkërkesë përcakton:

a) autoritetin që kërkon ekzekutimin e saj dhe autoritetin i cili kërkohet për ta ekzekutuar atë, nëse është i njohur për autoritetin kërkues;

b) emrat dhe adresat e palëve të procedimeve dhe përfaqësuesve të tyre, nëse ka;

c) natyrën e procedimeve për të cilat kërkohen prova, duke dhënë të gjithë informacionin e nevojshëm në lidhje me to;

d) provat që duhet të merren ose ndonjë veprim tjetër gjyqësor që duhet të kryhet.

Nëse çmohet e nevojshme, letërkërkesa përcakton, ndër të tjera,

e) emrat dhe adresat e personave që merren në pyetje;

f) pyetjet që duhet t'u drejtohen personave të cilët duhet të merren në pyetje ose një deklaratë mbi subjektin rreth të cilit ata duhet të merren në pyetje;

g) dokumentet ose ndonjë pronë tjetër e patundshme ose personale, që duhet të inspektohen;

h) çdo kërkesë që provat duhet të jepen nën betim ose pohim dhe çdo formë e veçantë që

duhet të përdoret;

i) çdo metodë ose procedurë e veçantë e cila duhet të ndiqet sipas nenit 9.

Një letër mund të përmendë gjithashtu çdo informacion të nevojshëm për zbatimin e nenit 11.

Nuk mund të kërkohej asnjë legalizim ose formalitet tjetër.

#### Neni 4

Një letërkërkesë është në gjuhën e autoritetit, i cili kërkohej për ta ekzekutuar atë ose shoqërohet me një përkthim në atë gjuhë.

Megjithatë, një shtet kontraktues pranon një letër ose në gjuhën angleze, ose frënge, ose një përkthim në një prej këtyre gjuhëve, nëse nuk ka bërë rezervë të autorizuar nga neni 33.

Një shtet kontraktues që ka më shumë se një gjuhë zyrtare dhe për arsye të ligjit të brendshëm, nuk mund të pranojë letra në një prej këtyre gjuhëve për të gjithë territorin e tij, me anë të një deklarate cakton gjuhën në të cilën letra ose përkthimi i saj shprehen për ekzekutim në pjesët e përcaktuara të territorit të tij. Në rast të mospërbushjes së kësaj deklarate, pa arsye të justifikuar, shpenzimet e përkthimit në gjuhën e kërkuar përballohen nga shteti i origjinës.

Një shtet kontraktues, me anë të një deklarate, mund të përcaktojë gjuhën ose gjuhët e ndryshme nga ato të përmendura në paragrafët pararendës në të cilët një letër mund t'i dërgohet autoritetit të tij qendror.

Çdo përkthim që shoqëron një letër vërtetohet si i saktë ose nga një punonjës diplomatik ose agjent konsullor ose nga një përkthyes i betuar, ose nga çdo person tjetër i autorizuar për këtë në secilin shtet.

#### Neni 5

Nëse autoriteti qendror çmon se kërkesa nuk përputhet me dispozitat e kësaj Konvente, ai informon menjëherë autoritetin e shtetit të origjinës që transmetoi letërkërkesën e cila përcakton kundërshtimet ndaj letrës.

#### Neni 6

Nëse autoriteti të cilit i është transmetuar letërkërkesa nuk është kompetent për ta ekzekutuar atë, letra i dërgohet menjëherë autoritetit në po atë shtet, i cili është kompetent për ta ekzekutuar atë në përputhje me dispozitat e ligjit të tij.

#### Neni 7

Nëse e dëshiron, autoriteti kërkuar informohet për kohën dhe vendin ku do të zhvillohen procedimet, me qëllim që palët e interesuara dhe përfaqësuesit e tyre, nëse ka, të mund të jenë të pranishëm. Ky informacion i dërgohet drejtpërdrejt palëve ose përfaqësuesve të tyre, sipas kërkesës së autoritetit të shtetit të origjinës.

#### Neni 8

Një shtet kontraktues mund të deklarojë se anëtarët e personelit gjyqësor të autoritetit kërkuar të një shteti tjetër kontraktues mund të jenë të pranishëm në ekzekutimin e një letërkërkesë. Mund të kërkohej autorizim paraprak nga autoriteti kompetent i caktuar nga shteti deklarues.

#### Neni 9

Autoriteti gjyqësor që ekzekuton një letërkërkesë zbaton ligjin e tij në lidhje me metodat dhe procedurat që duhet të ndiqen.

Megjithatë, ai zbaton një kërkesë të autoritetit kërkuar që një metodë ose procedurë e veçantë duhet të ndiqet, nëse pajtohet me ligjin e brendshëm të shtetit të ekzekutimit ose është e pamundur të

kryhet për shkak të praktikës dhe procedurës së tij të brendshme ose vështirësive praktike.  
Një letërkërkesë ekzekutohet pa vonesë.

#### Neni 10

Në ekzekutimin e një letërkërkesë, autoriteti i kërkuar zbaton masat e nevojshme të detyrimit në rastet dhe në të njëjtën shkallë që parashikohen nga ligji i tij i brendshëm për ekzekutimin e urdhrave të nxjerra nga autoritetet e vendit të tij ose të kërkesave të bëra nga palët në procedimet e brendshme.

#### Neni 11

Në ekzekutimin e një letërkërkesë, personi i interesuar mund të refuzojë të japë prova për sa kohë që ai ka privilegjin ose detyrimin për të refuzuar dhënien e provave:

- a) sipas ligjit të shtetit të ekzekutimit; ose
- b) sipas ligjit të shtetit të origjinës, dhe privilegji ose detyrimi janë përcaktuar në letër ose në rastin e autoritetit të kërkuar, i është konfirmuar në ndonjë mënyrë tjetër atij autoriteti nga autoriteti kërkuar.

Një shtet kontraktues gjithashtu mund të deklarojë se do të respektojë privilegjet dhe detyrimet ekzistuese sipas ligjit të shteteve të ndryshme nga shteti i origjinës dhe shteti i ekzekutimit, në shkallën e përcaktuar në atë deklaratë.

#### Neni 12

Ekzekutimi i një letërkërkesë mund të refuzohet vetëm në shkallën që:

- a) në shtetin e ekzekutimit, ekzekutimi i letrës nuk hyn në funksionet e gjyqësorit; ose
- b) shteti të cilit i drejtohet çmon se sovraniteti ose siguria e tij do të cenoheshin nga ky veprim.

Ekzekutimi mund të mos refuzohet vetëm për arsye se sipas ligjit të tij të brendshëm, shteti i ekzekutimit kërkon juridiksion ekskluziv mbi subjektin e veprimit ose që ligji i tij i brendshëm nuk do të lejonte një të drejtë veprimi mbi të.

#### Neni 13

Dokumentet që vendosin ekzekutimin e letërkërkesës dërgohen nga autoriteti i kërkuar për autoritetin kërkuar me të njëjtën rrugë që është përdorur nga ky i fundit.

Në çdo rast kur letra nuk është ekzekutuar tërësisht ose pjesërisht, autoriteti kërkuar të informohet menjëherë përmes të njëjtës rrugë dhe këshillohet për arsyet përkatëse.

#### Neni 14

Ekzekutimi i letërkërkesës nuk shkakton riimbursime taksash ose shpenzimesh të çdo natyre.

Megjithatë, shteti i ekzekutimit ka të drejtë t'i kërkojë shtetit të origjinës të riimbursojë tarifat e paguara për ekspertët dhe përkthyesit dhe shpenzimet e shkaktuara nga përdorimi i një procedure të veçantë të kërkuar nga shteti i origjinës sipas nenit 9, paragrafi 2.

Autoriteti i kërkuar, ligji i të cilit detyron vetë palët të sigurojnë prova dhe që nuk është i aftë të ekzekutojë letrën, pasi të ketë marrë miratimin e autoritetit kërkuar, mund të caktojë një person të përshtatshëm për ta bërë këtë. Në kërkimin e këtij miratimi, autoriteti i kërkuar shënon shpenzimet e përafërta që do të rezultonin nga kjo procedurë. Nëse autoriteti kërkuar jep miratimin e tij, ai riimbursion çdo shpenzim të shkaktuar; pa këtë miratim autoriteti kërkuar nuk është përgjegjës për

shpenzimet.

## KAPITULLI II MARRJA E PROVAVE NGA PUNONJËSIT DIPLOMATIKË, AGJENTËT KONSULLORË DHE KOMISIONERËT

### Neni 15

Në një çështje civile ose tregtare, një punonjës diplomatik ose agjent konsullor i një shteti kontraktues, në territorin e një shteti tjetër kontraktues dhe brenda zonës ku ai ushtron funksionet e tij, mund të marrë prova pa detyrim të shtetasve të një shteti që ai përfaqëson, në mbështetje të procedimeve të filluara në gjykatat e një shteti që ai përfaqëson.

Një shtet kontraktues mund të deklarojë provat që mund të merren nga një punonjës diplomatik ose agjent konsullor, vetëm nëse leja për atë qëllim jepet me kërkesën e bërë prej tij ose saj në emër të autoritetit përkatës të caktuar nga shteti deklarues.

### Neni 16

Një punonjës diplomatik ose agjent konsullor i një shteti kontraktues, në territorin e një shteti tjetër kontraktues dhe brenda zonës ku ai ushtron funksionet e tij, mund të marrë prova pa detyrim, të shtetasve të shtetit në të cilin ai ushtron funksionet e tij ose të një shteti të tretë, në mbështetje të procedimeve të filluara në gjykatat e një shteti që ai përfaqëson, nëse:

a) një autoritet kompetent i caktuar nga shteti në të cilin ai ushtron funksionet e tij, ka dhënë leje qoftë në përgjithësi ose në rastin e veçantë, dhe

b) ai respekton kushtet që autoriteti kompetent ka përcaktuar në leje.

Një shtet kontraktues mund të deklarojë se provat mund të merren sipas këtij neni, pa lejen e tij paraprake.

### Neni 17

Në një çështje civile ose tregtare, një person i caktuar si komisioner për atë qëllim, pa detyrim, mund të marrë prova në territorin e një shteti kontraktues, në mbështetje të procedimeve të filluara në gjykatat e një shteti tjetër kontraktues, nëse:

a) një autoritet kompetent i caktuar nga shteti ku duhet të merren provat, ka dhënë lejen e tij ose në përgjithësi, ose në rastin e veçantë; dhe

b) ai respekton kushtet që autoriteti kompetent ka përcaktuar në leje.

Një shtet kontraktues mund të deklarojë se provat mund të merren sipas këtij neni pa lejen e tij paraprake.

### Neni 18

Një shtet kontraktues mund të deklarojë se një punonjës diplomatik, agjent konsullor ose komisioner i autorizuar për të marrë prova sipas neneve 15, 16 ose 17, mund të aplikojë pranë autoritetit kompetent të caktuar nga shteti deklarues për asistencën e nevojshme për marrjen e provave me detyrim. Deklarata mund të përmbajë kushte të tilla që shteti deklarues mund t'i çmojë të përshtatshme për t'i vendosur.

Nëse autoriteti plotëson aplikimin, ai zbaton të gjitha masat e detyrimit që janë të nevojshme dhe të parashikuara nga ligji i tij për përdorim në procedimet e brendshme.

### Neni 19

Në dhënien e lejes së përmendur në nenet 15, 16 ose 17 ose në plotësimin e aplikimit të përmendur në nenin 18, autoriteti kompetent mund të parashtrijë kushtet që çmon të nevojshme, ndër të tjera, në lidhje me kohën dhe vendin e marrjes së provave. Në mënyrë të ngjashme, ai mund të

kërkojë që t'i jepet njoftim i arsyeshëm paraprak në lidhje me kohën, datën dhe vendin e marrjes së provave; në këtë rast një përfaqësues i autoritetit ka të drejtën të jetë i pranishëm në marrjen e provave.

#### Neni 20

Në marrjen e provave, sipas neneve të këtij kapitulli, personat e interesuar mund të përfaqësohen ligjërisht.

#### Neni 21

Kur një punonjës diplomatik, agjent konsullor ose komisioner autorizohet sipas neneve 15, 16 ose 17 të marrë prova:

a) ai mund të marrë të gjitha llojet e provave të cilat nuk janë në mospërputhje me ligjin e shtetit ku është marrë prova apo në kundërshtim me autorizimin e dhënë në zbatim të neneve më lart, dhe ka autoritet brenda këtyre limiteve për të administruar një betim apo për të marrë një pohim;

b) një kërkesë ndaj personit për t'u paraqitur apo për të dhënë prova, përveç kur marrësi është një shtetas i shtetit ku veprimi ka mbetur pezull, hartohet në gjuhën e vendit ku është marrë prova apo shoqërohet nga një përkthim në këtë gjuhë;

c) kërkesa njofton personin se ai mund të përfaqësohet ligjërisht dhe, në çdo shtet që nuk ka regjistruar një deklaratë sipas nenit 18, njofton gjithashtu se ai nuk është i detyruar të paraqitet apo të japë prova;

d) prova mund të merret në mënyrën e parashikuar nga ligji i zbatueshëm në gjykatë, ku veprimi është lënë pezull, me kusht që kjo mënyrë të mos ndalohet nga ligji i shtetit ku merret prova;

e) një person që i kërkohet të japë prova mund të kërkojë privilegje dhe detyra për të refuzuar dhënien e provave që përfshihen në nenin 11.

#### Neni 22

Fakti që një përpjekje për të marrë prova, sipas procedurave të parashtruara në këtë kapitull ka dështuar për shkak të refuzimit të një personi për të dhënë prova, nuk pengon një kërkesë të bërë më pas për të marrë prova në përpjekje me kapitullin I.

### KAPITULLI iii DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

#### Neni 23

Një shtet kontraktues, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit apo aderimit, mund të deklarojë që ai nuk do t'i ekzekutojë letërkërkesat e lëshuara me qëllim marrjen e dokumenteve para shqyrtimit gjyqësor siç njihet në vendet e së drejtës anglo-saksone (Common Law).

#### Neni 24

Një shtet kontraktues mund të përcaktojë autoritete të tjera krahas autoritetit qendror dhe të përcaktojë masën e kompetencës. Sidoqoftë, letërkërkesat në të gjitha rastet mund t'i dërgohen autoritetit qendror.

Shtetet federale janë të lira të përcaktojnë më shumë se një autoritet qendror.

#### Neni 25

Një shtet kontraktues i cili ka më shumë se një sistem ligjor mund të përcaktojë autoritetet e

një prej këtyre sistemeve, të cilat kanë kompetencë të posaçme për të ekzekutuar letërkërkesat në zbatim të kësaj Konvente.

#### Neni 26

Një shtet kontraktues, nëse kërkohet të veprojë kështu, për shkak të kufizimeve kushtetuese, mund të kërkojë riimbursim nga shteti i origjinës për tarifat dhe shpenzimet në lidhje me zbatimin e letërkërkesës në shërbim të procesit të nevojshëm për të detyruar një person të paraqitet për të dhënë prova, shpenzimet e pjesëmarrjes së këtij personi dhe shpenzimet e çdo përkthimi të provës.

Aty ku shteti ka bërë një kërkesë sipas paragrafit më lart, çdo shtet tjetër kontraktues mund të kërkojë nga ai shtet riimbursimin e tarifave dhe shpenzimeve të njëjta.

#### Neni 27

Dispozitat e kësaj Konvente nuk pengojnë një shtet kontraktues nga:

a) deklarimi se letërkërkesat mund t'u përcillen autoriteteve të tij gjyqësore nëpërmjet kanaleve të tjera nga ato të parashikuara në nenin 2;

b) lejimi, sipas ligjit apo praktikës së brendshme, të çdo akti të parashikuar në këtë Konventë për t'u kryer në kushte më pak kufizuese;

c) lejimi, sipas ligjit dhe praktikës së brendshme, të metodave të marrjes së provës të tjetra nga ato të parashikuara në këtë Konventë.

#### Neni 28

Kjo Konventë nuk pengon një marrëveshje ndërmjet çdo dy apo më shumë shteteve kontraktuese për t'u shmangur nga:

a) dispozitat e nenit 2 në lidhje me metodat e përcjelljes së letërkërkesave;

b) dispozitat e nenit 4 në lidhje me gjuhët të cilat mund të përdoren;

c) dispozitat e nenit 8 në lidhje me prezencën e stafit gjyqësor në ekzekutimin e letrave;

d) dispozitat e nenit 11 në lidhje me privilegjet dhe detyrimet e dëshmitarëve për të refuzuar dhënien e provave;

e) dispozitat e nenit 13 në lidhje me metodat e kthimit të letrave të ekzekutuara autoritetit kërkues;

f) dispozitat e nenit 14 në lidhje me tarifat dhe shpenzimet;

g) dispozitat e kapitullit II.

#### Neni 29

Ndërmjet palëve në këtë Konventë, të cilët janë gjithashtu palë në një apo të dyja Konventat për Procedurën Civile, të nënshkruar në Hagë më 17 korrik 1905 dhe 1 mars 1954, kjo Konventë zëvendëson nenet 8-16 të konventave së mëparshme.

#### Neni 30

Kjo Konventë nuk ndikon në zbatimin e nenit 23 të konventës së 1905 apo të nenit 24 të konventës së 1954.

#### Neni 31

Marrëveshjet shtesë ndërmjet palëve në konventat e 1905 dhe 1954 konsiderohen njëloj të zbatueshme për këtë Konventë, përveç kur palët bien dakord ndryshe.

#### Neni 32

Pa cenuar dispozitat e neneve 29 dhe 31, kjo Konventë nuk u shmanget konventave që përfshijnë dispozitat mbi çështje që mbulohen nga kjo Konventë, në të cilën shtetet kontraktuese janë ose bëhen palë.

#### Neni 33

Një shtet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit apo aderimit, mund të përjashtojë pjesërisht apo tërësisht zbatimin e dispozitave të paragrafit 2 të nenit 4 dhe të kapitullit II. Asnjë rezervë tjetër nuk do lejohet.

Çdo shtet kontraktues në çdo kohë mund të tërheqë rezervën e bërë prej tij; rezerva pushon së qeni në fuqi në ditën e gjashtëdhjetë pas njoftimit të tërheqjes.

Kur një shtet ka bërë një rezervë, çdo shtet tjetër i prekur prej saj mund të zbatojë të njëjtën rregull ndaj shtetit që bën rezervën.

#### Neni 34

Një shtet mund ta tërheqë apo ta modifikojë në çdo kohë një deklaratë.

#### Neni 35

Një shtet kontraktues, në çdo kohë të depozitimit të instrumentit të ratifikimit apo aderimit, ose në një datë të mëvonshme, informon Ministrinë e Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta mbi përcaktimin e autoriteteve në zbatim të nenit 2, 8, 24 dhe 25.

Një shtet kontraktues në të njëjtën mënyrë informon ministrinë, kur është e nevojshme, për sa më poshtë:

a) përcaktimi i autoriteteve, që duhet të njoftohen, leja e të cilave mund të kërkohet, dhe ndihma e të cilave mund të kërkohet në marrjen e provave nga punonjësit diplomatikë dhe agjentët konsullorë në zbatim të neneve, përkatësisht 15, 16, dhe 18;

b) përcaktimi i autoriteteve, autorizimi i të cilave mund të kërkohet në marrjen e provave nga komisionerët në zbatim të nenit 17 dhe të atyre të cilat mund të japin ndihmë parashikuar në nenin 18;

c) deklaratat në zbatim të neneve 4,8,11,15,16,17,18, 23 dhe 27;

d) çdo tërheqje ose modifikim i përcaktimeve dhe deklaratave më lart;

e) tërheqja e çdo rezerve.

#### Neni 36

Çdo vështirësi që mund të dalë ndërmjet shteteve kontraktuese, në lidhje me funksionimin e kësaj Konvente, vendoset nëpërmjet kanaleve diplomatike.

#### Neni 37

Kjo Konventë hapet për nënshkrim nga shtetet e përfaqësuara në sesionin e njëmbëdhjetë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private.

Ajo ratifikohet dhe instrumentet e ratifikimit depozitohen në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta.

#### Neni 38

Kjo Konventë hyn në fuqi në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit referuar në paragrafin e dytë të nenit 37.

Konventa hyn në fuqi për çdo shtet nënshkrues, i cili e ratifikon më pas në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit.

#### Neni 39

Çdo shtet i papërfaqësuar në sesionin e njëmbëdhjetë të Konferencës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private, i cili është anëtar i kësaj Konference ose i Kombeve të Bashkuara ose të një agjencie të specializuar të kësaj organizate ose një pale në Statutin e Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë mund të aderojë në këtë Konventë, mbasi të ketë hyrë në fuqi në përputhje me paragrafin e parë të nenit 38.

Instrumenti i aderimit depozitohet në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta.

Konventa hyn në fuqi për një shtet që aderon në të në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të instrumentit të tij të aderimit.

Aderimi ka efekt vetëm përsa u përket marrëdhënieve ndërmjet shteteve aderuese dhe atyre shteteve kontraktuese, pasi të kenë deklaruar pranimet e tyre të aderimit. Kjo deklaratë depozitohet në Ministrinë e Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta; kjo ministri ua përcjell një kopje të certifikuar, nëpërmjet kanaleve diplomatike, secilit prej shteteve kontraktuese.

Konventa hyn në fuqi ndërmjet shtetit aderues dhe shtetit që ka deklaruar pranimin e aderimit të saj në ditën e gjashtëdhjetë pas depozitimit të deklaratës së pranimin.

#### Neni 40

Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit apo aderimit, mund të deklarojë se kjo Konventë do të shtrihet në të gjitha territoret për marrëdhëniet ndërkombëtare për të cilat ajo është përgjegjëse, ose në një ose më shumë prej tyre. Kjo deklaratë ka efekt në datën e hyrjes në fuqi të Konventës për shtetin e interesuar.

Në çdo kohë pas kësaj, kjo shtrirje i njoftohet Ministrisë së Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta.

Konventa hyn në fuqi për territoret e përmendura në këtë shtrirje në ditën e gjashtëdhjetë pas njoftimit të treguar në paragrafin parapirës.

#### Neni 41

Kjo Konventë mbetet në fuqi për pesë vjet nga data e hyrjes së tij në fuqi në përputhje me paragrafin e parë të nenit 38, edhe për shtetet të cilat e kanë ratifikuar atë apo aderuar në të më pas.

Nëse nuk ka asnjë denoncim, ajo rinovohet në mënyrë të heshtur çdo pesë vjet.

Çdo denoncim i njoftohet Ministrisë së Punëve të Jashtme të Vendeve të Ulëta të paktën gjashtë muaj para mbarimit të periudhës pesëvjeçare.

Ajo mund të kufizohet në disa territore ku zbatohet Konventa.

Denoncimi ka efekt vetëm, përsa i përket shtetit, i cili ka bërë njoftimin e tij. Konventa mbetet në fuqi për shtetet e tjera kontraktuese.

#### Neni 42

Ministria e Punëve të Jashtme e Vendeve të Ulëta njofton shtetet e referuara në nenin 37 dhe shtetet të cilat kanë aderuar në përputhje me nenin 39 për sa më poshtë:

- a) nënshkrimin dhe ratifikimin referuar në nenin 37;
- b) datën në të cilën kjo Konventë hyn në fuqi në përputhje me paragrafin e parë të nenit 38;
- c) aderimet referuar në nenin 39 dhe datat në të cilat ato hyjnë në fuqi;
- d) shtrirjet referuar në nenin 40 dhe datat në të cilat ato hyjnë në fuqi;
- e) përcaktimet, rezervat dhe deklaratat referuar në nenet 33 dhe 35;
- f) denoncimet referuar në paragrafin e tretë të nenit 41.

Në dëshmi të kësaj, të poshtëshënuarit, të autorizuar sipas rregullit, e kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në Hagë, në ditën e 18 marsit 1970, në anglisht dhe frëngjisht, ku të dyja tekstet janë njëllorj autentike, në një kopje të vetme, e cila depozitohet në arkivat e Qeverisë së Vendeve të Ulëta, dhe një kopje e certifikuar e saj i dërgohet, nëpërmjet kanaleve diplomatike, secilit prej shteteve të

përfaqësuar në sesionin e njëmbëdhjetë të Konferencës së Hagës mbi të Drejtën Ndërkombëtare Private.